

Κεφάλαιο 1

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὔστιδι, ὡς ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἅμεμπτος, δίκαιος, Θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. 2 ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. 3 καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἐπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὅνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὔγενης τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. 4 συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἂμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. 5 καὶ ὡς ἀν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωΐ καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἔνα περὶ ἀμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· μή ποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν. Οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας. —6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἵδοὺ ἥλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἥλθε μετ' αὐτῶν. 7 καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι. 8 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἅμεμπτος, ἀληθινός, Θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; 9 ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου· μή δωρεὰν Ἰώβ σέβεται τὸν Κύριον; 10 οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου καὶ ἄψαι πάντων, ὡν ἔχει· ἡ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. 12 τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· ἵδοὺ πάντα, ὅσα ἔστιν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψῃ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου. —13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. 14 καὶ ἵδοὺ ἄγγελος ἥλθε πρὸς Ἰώβ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἥροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὅνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν, 15 καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἡχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 16 ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἥλθεν ἔτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ· πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 17 ἔτι τούτου λαλοῦντος ἥλθεν ἔτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ· οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ ἡχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 18 ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰώβ· τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθίοντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, 19 ἔξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἐπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. —20 Οὕτως ἀναστὰς Ἰώβ ἔρρηξε τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἐκείρατο τὴν κώμην τῆς κεφαλῆς καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν· 21 αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς

αἰῶνας. —22 Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Κεφάλαιο 2

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἥλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἥλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. 2 καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διαπορευθεὶς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρειμι. 3 εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· προσέσχες οὖν τῷ Θέραποντί μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχετε ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. 4 ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ Κυρίῳ· δέρμα ὑπὲρ δέρματος· καὶ πάντα, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔκτισει. 5 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρά σου ἄψαι τῶν ὄστων αὐτοῦ καὶ σαρκῶν αὐτοῦ· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. 6 εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· ἵδον παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. —7 Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἔως κεφαλῆς. 8 καὶ ἔλαβεν ὅστρακον, ἵνα τὸν ἵχωρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως. —9 Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων· 9α ἵδον ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; 9β ἵδον γὰρ ἡφάνισται σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱὸί καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὡδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· 9γ σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος, 9δ κάγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη καὶ οἰκίαν ἔξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου καὶ τῶν ὁδυνῶν, αἴ με νῦν συνέχουσιν· ἀλλὰ εἰπόν τι ρῆμα πρὸς Κύριον καὶ τελεύτα. 10 ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ· ἵνα τί ὕσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ ἀγαθὰ ἔδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. 11 ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἔκαστος ἐκ τῆς ἴδιας χώρας πρὸς αὐτόν· Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεύς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς, καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδόν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν. 12 ἵδοτες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν· καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ρήξαντες ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ στολήν. καὶ καταπασάμενοι γῆν 13 παρεκάθισαν αὐτῷ ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἔώρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.

Κεφάλαιο 3

ΜΕΤΑ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ 2 λέγων· 3 ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα, ἐν ᾧ ἔγεννήθην, καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη ἦ εἶπαν· ἵδον ἄρσεν. 4 ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος· 5 ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ’ αὐτὴν γνόφος. καταραθείη ἡ ἡμέρα 6 καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη, ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν· 7 ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη

όδύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ’ αὐτὴν εὔφροσύνη μηδὲ χαρμονή· 8 ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι. 9 σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ἴδοι ἐωσφόρον ἀνατέλλοντα, 10 ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρός μου· ἀπήλλαξε γὰρ ἀν πόνον ἀπὸ ὄφθαλμῶν μου. 11 διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα, ἐκ γαστρὸς δὲ ἔξηλθον καὶ οὐκ εὔθὺς ἀπωλόμην; 12 Ἰνατί δὲ συνήντησάν μοι γόνατα; Ἰνατί δὲ μαστοὺς ἐθήλασσα; 13 νῦν ἀν κοιμηθεὶς ἡσύχασσα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην 14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς, οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, 15 ἡ μετὰ ἀρχόντων, ὃν πολὺς ὁ χρυσός, οἱ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου, 16 ἡ ὕσπερ ἔκτρωμα ἔκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρός, ἡ ὕσπερ νήπιοι, οἱ οὐκ εἶδον φῶς. 17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὄργης, ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι· 18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου. 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἔστι, καὶ θεράπων δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ· 20 Ἰνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς, ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς; 21 οἱ ἴμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὕσπερ θησαυρούς, 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσι. 23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς κατ’ αὐτοῦ· 24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμός μοι ἥκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ· 25 φόβος γάρ, ὃν ἐφρόντισα, ἥλθε μοι, καὶ ὃν ἐδεδοίκειν, συνήντησέ μοι, 26 οὕτε εἰρήνευσα οὕτε ἡσύχασσα οὕτε ἀνεπαυσάμην, ἥλθε δέ μοι ὄργη.

Κεφάλαιο 4

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης λέγει· 2 μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ; Ισχὺν δὲ ρημάτων σου τίς ὑποίσει; 3 εὶ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας, 4 ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ρήμασι, γόνασί τε ἀδυνατοῦσι θάρσος περιέθηκας, 5 νῦν δὲ ἥκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἥψατό σου, σὺ ἐσπούδασας. 6 πότερον οὐχ ὁ φόβος σού ἔστιν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου; 7 μνήσθητι οὖν, τίς καθαρὸς ὃν ἀπώλετο ἡ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοι ἀπώλοντο; 8 καθ’ ὃν τρόπον εἴδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἔαυτοῖς. 9 ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὄργης αὐτοῦ ἀφανισθήσονται. 10 σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη· 11 μυρμηκολέων ὥλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους. 12 εὶ δέ τι ρῆμα ἀληθινὸν ἔγεγόνει ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε. πότερον οὐ δέξεται μου τὸ οὓς ἔξαισια παρ’ αὐτοῦ; 13 φόβοι δὲ καὶ ἡχὸν νυκτερινή, ἐπιπίπτων φόβος ἐπ’ ἀνθρώπους, 14 φρίκη δέ μοι συνήντησε καὶ τρόμος καὶ μεγάλως μου τὰ ὄστᾶ διέσεισε, 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες. 16 ἀνέστην, καὶ οὐκ ἐπέγνων· εἴδον, καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὄφθαλμῶν μου, ἀλλ’ ἡ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον· 17 τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον τοῦ Κυρίου ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀμεμπτος ἀνήρ; 18 εὶ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησε, 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὃν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον· 20 καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρις ἐσπέρας οὐκέτι εἰσί, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἔαυτοῖς βοηθῆσαι ἀπώλοντο. 21 ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Κεφάλαιο 5

ΕΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δέ, εἴ τίς σοι ὑπακούσεται, ἡ εἴ τινα ἀγγέλων ὅψη· 2 καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὄργη, πεπλανημένον δὲ θανατοῦ ζῆλος, 3 ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ρίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα. 4 πόρρω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἔξαιρούμενος· 5 ἂ γὰρ ἔκεινοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἔξαιρετοι ἔσονται. ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἴσχυς· 6 οὐ γὰρ μὴ ἔξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἔξ ὄρέων ἀναβλαστήσει πόνος· 7 ἀλλὰ ἀνθρωπος γεννᾶται κόπω, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται. 8 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δὲ τῶν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι, 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαισια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπὸ οὐρανόν· 11 τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἔξεγείροντα· 12 διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές. 13 ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἔξεστησεν· 14 ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν ἵσα νυκτί. 15 ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ, ἀδύνατος δὲ ἔξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου· 16 εἴη δὲ ἀδυνάτω ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθείη. 17 μακάριος δὲ ἀνθρωπος, δὸν ἥλεγξεν ὁ Κύριος, νουθέτημα δὲ Παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου· 18 αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἵασαντο. 19 ἔξακις ἔξ ἀναγκῶν σε ἔξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηταί σου κακόν. 20 ἐν λιμῷ ρύσεται σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε. 21 ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων. 22 ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ, ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῆς· 23 θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι. 24 εἴτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος, ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτῃ. 25 γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ. 26 ἐλεύση δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος ἡ ὥσπερ θιμωνία ἄλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα. 27 ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἔξιχνιάσαμεν, ταῦτα ἔστιν ἂ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας.

Κεφάλαιο 6

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει· 2 εἰ γάρ τις ἰστῶν στήσαι μου τὴν ὄργην, τὰς δὲ ὄδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν, 3 καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται. ἀλλ' ὡς ἔοικε τὰ ρήματά μού ἔστι φαῦλα· 4 βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μού ἔστιν, ὃν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα· ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με. 5 τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἡ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ρήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα; 6 εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός; εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ρήμασι κενοῖς; 7 οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ὄργη· βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὁσμὴν λέοντος· 8 εἰ γὰρ δῶῃ καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῶῃ ὁ Κύριος. 9 ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω. 10 εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἣς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην ἐπ' αὐτῆς, οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ρήματα ἄγια Θεοῦ μου. 11 τίς γάρ μου ἡ ἴσχυς, ὅτι ὑπομένω; ἡ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεται μου ἡ ψυχή; 12 μὴ ἴσχὺς λίθων ἡ ἴσχυς μου; ἡ αἱ σάρκες μού εἰσι χάλκεαι; 13 ἡ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἔμοιο ἀπεστιν. 14 ἀπείπατό με ἐλεος, ἐπισκοπή δὲ Κυρίου ὑπερεῖδε με. 15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου· ὥσπερ χειμάρρους ἐκλείπων ἡ ὥσπερ κῦμα παρῆλθόν με. 16 οἵτινές με διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι ὥσπερ χιῶν ἡ

κρύσταλλος πεπηγώς· 17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης ούκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν, 18 οὕτω κάγῳ καταλείφθην ὑπὸ πάντων. ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην. 19 ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς Σαβῶν, οἱ διορῶντες· 20 καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες. 21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητε μοι ἀνελεημόνως, ὡστε ἴδοντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε· 22 τί γάρ; μή τι ἡμᾶς ἥτησα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἴσχύος ἐπιδέομαι, 23 ὡστε σῶσαι με ἐξ ἔχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ρύσασθαί με; 24 διδάξατε με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι. 25 ἀλλ' ὡς ἔοικε, φαῦλα ἀληθινοῦ ρήματα, οὐ γάρ παρ' ὑμῶν ἴσχὺν αἴτοῦμαι· 26 οὐδὲ ἔλεγχος ὑμῶν ρήμασί με παύσει, οὐδὲ γάρ ὑμῶν φθέγμα ρήματος ἀνέξομαι. 27 πλὴν ὅτι ἐπ' ὄρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. 28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι. 29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε. 30 οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον· ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ;

Κεφάλαιο 7

ΠΟΤΕΡΟΝ οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἢ ζωὴν αὐτοῦ; 2 ἢ ὡσπερ θεράπων δεδοικῶς τὸν Κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχῶς σκιᾶς; ἢ ὡσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ; 3 οὕτως κάγῳ ὑπέμεινα μῆνας κενούς, νύκτες δὲ ὁδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν. 4 ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω· πότε ἡμέρα; ὡς δ' ἀν ἀναστῶ, πάλιν· πότε ἐσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὁδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἔως πρωΐ. 5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἵχωρος ξύων. 6 ὁ δὲ βίος μού ἐστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι. 7 μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἢ ζωὴ καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἵδειν ἀγαθόν. 8 οὐ περιβλέψεται με ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με· οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἔμοι, καὶ οὐκέτι εἰμὶ 9 ὡσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ. ἐὰν γάρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ἄδην, οὐκέτι μὴ ἀναβῇ, 10 οὐδὲ οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδὲ οὐ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. 11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὧν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος. 12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἔμε φυλακήν; 13 εἴπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου. 14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις καὶ ὀράμασί με καταπλήσσεις. 15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὄστα μου· 16 οὐ γάρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω· ἀπόστα ἀπ' ἔμοι, κενὸς γάρ μου ὁ βίος. 17 τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν 18 ἢ ἐπισκοπήν αὐτοῦ ποιήσῃ ἔως τὸ πρωΐ καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς; 19 ἔως τίνος οὐκ ἔᾶς με οὐδὲ προΐη με, ἔως ἀν καταπίω τὸν πτύελόν μου ἐν ὁδύνῃ; 20 εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἔθου με κατεντευκτήν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον; 21 καὶ διατί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην καὶ καθαρισμὸν τῆς ἀμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἴς γῆν ἀπελεύσομαι, ὁρθίζων δὲ οὐκέτι εἰμί.

Κεφάλαιο 8

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει· 2 μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρρήμον τοῦ στόματός σου; 3 μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει κρίνων ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον; 4 εἰ οἱ υἱοί σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν

χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν. 5 σὺ δὲ ὅρθριζε πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος. 6 εἰ καθαρὸς εἴ τοι καὶ ἀληθινός, δεήσεως ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης· 7 ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὄλιγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα. 8 ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἔξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων· 9 χθιζοὶ γάρ ἐσμεν καὶ οὐκ οἴδαμεν, σκιὰ γάρ ἐστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος. 10 οὐχ οὔτοί σε διδάξουσι καὶ ἀναγγελοῦσι καὶ ἐκ καρδίας ἔξαξουσι ρήματα; 11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ πότου; 12 ἔτι δὲ πίπιλης καὶ οὐ μὴ θερισθῇ, πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται; 13 οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλπὶς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται. 14 ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος, ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. 15 ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ· ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ· 16 ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἥλιου, καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ράδαμνος αὐτοῦ ἔξελεύσεται. 17 ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται, ἐν δὲ μέσω χαλίκων ζήσεται. 18 ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· οὐχ ἔώρακας τοιαῦτα, 19 ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει. 20 ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον, πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται. 21 ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἔξομολογήσεως· 22 οἱ δὲ ἔχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην, δίαιτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

Κεφάλαιο 9

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἱὼβ λέγει· 2 ἐπ’ ἀληθείας οἶδα, ὅτι οὕτως ἐστί· πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίων; 3 ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἔνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων· 4 σοφὸς γάρ ἐστι διανοίᾳ, κραταιός τε καὶ μέγας. τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν; 5 ὁ παλαιῶν ὅρη καὶ οὐκ οἴδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὄργῃ· 6 ὁ σείων τὴν ὑπὸ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται· 7 ὁ λέγων τῷ ἥλιῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει· 8 ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ’ ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης· 9 ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἡσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμιεῖα νότου· 10 ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαισια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. 11 ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω· ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδὲ ὃς ἔγνων. 12 ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει ἢ τίς ἔρει αὐτῷ· τί ἐποίησας; 13 αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὄργήν, ὑπ’ αὐτοῦ ἐκάμφησαν κήτη τὰ ὑπὸ οὐρανόν. 14 ἐὰν δέ μου ὑπακούσηται, ἢ διακρινεῖ τὰ ρήματά μου· 15 ἐάν τε γὰρ ὡς δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεται μου, τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθῆμαι· 16 ἐάν τε καλέσω καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοε μου τῆς φωνῆς. 17 μὴ γνόφω με ἐκτρίψῃ; πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκε διακενῆς· 18 οὐκ ἔξαγαρ με ἀναπνεῦσαι, ἐνέπλησε δέ με πικρίας. 19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι κρατεῖ· τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται; 20 ἐὰν γὰρ ὡς δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσει· ἐάν τε ὡς ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι. 21 εἴτε γὰρ ἡσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ὅτι ἀφαιρεῖται μου ἡ ζωή. 22 διὸ εἴπον· μέγα καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὄργη, 23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἔξαισιώ, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται· 24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς. πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει· εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς ἐστιν; 25 ὁ δὲ βίος μού ἔστιν ἐλαφρότερος δρομέως· ἀπέδρασαν καὶ οὐκ εἴδοσαν. 26 ἢ καὶ ἔστι ναυσὶν ἔχνος ὁδοῦ ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν; 27 ἐάν τε γὰρ εἴπω, ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω. 28 σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γάρ ὅτι οὐκ ἀθῶν με ἔάσεις. 29 ἐπειδὴ δέ εἴμι ἀσεβής, διατί οὐκ ἀπέθανον;

30 ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαραῖς, 31 ἵκανῶς ἐν ρύπῳ με ἔβαψας, ἔβδελύξατο δέ με ἡ στολή· 32 οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ’ ἔμε, ὡς ἀντικρινοῦμαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν. 33 εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων· 34 ἀπαλλαξάτω ἀπ’ ἔμοι τὴν ράβδον, ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μή με στροβείτω, 35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

Κεφάλαιο 10

ΚΑΜΝΩΝ τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπαφήσω ἐπ’ αὐτὸν τὰ ρήματά μου· λαλήσω πικρίᾳ ψυχῆς μου συνεχόμενος 2 καὶ ἔρῳ πρὸς Κύριον· μή με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διατί με οὕτως ἔκρινας; 3 ἢ καλόν σοι, ἐὰν ἀδικήσω, ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες; 4 ἢ ὥσπερ βροτὸς ὄρᾳ καθορᾶς ἢ καθὼς ὄρᾳ ἄνθρωπος βλέψῃ; 5 ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός; 6 ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἔξιχνίασας; 7 οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἡσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἔξαιρούμενος; 8 αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλών με ἐπαισας. 9 μνήσθητι ὅτι πηλόν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέψεις. 10 ἢ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἡμελξας, ἐτύρωσας δέ με ἵσα τυρῶ; 11 δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνεῖρας. 12 ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ’ ἔμοι, ἢ δὲ ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα. 13 ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν. 14 ἐάν τε γὰρ ἀμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με πεποίηκας. 15 ἐάν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἴκοι· ἐὰν δὲ ὡς δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί. 16 ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγήν, πάλιν γὰρ μεταβαλών δεινῶς με ὀλέκεις 17 ἐπανακαινίζων ἐπ’ ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου· ὄργῃ δὲ μεγάλῃ μοι ἔχρήσω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ’ ἐμὲ πειρατήρια. 18 Ἰνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἔξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδε, 19 καὶ ὥσπερ οὐκ ὃν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα οὐκ ἀπηλλάγην; 20 ἢ οὐκ ὄλιγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21 πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν, 22 εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὐ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὁρᾶν ζωὴν βροτῶν.

Κεφάλαιο 11

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος λέγει· 2 ὁ τὰ πολλὰ λέγων, καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ εὔλαλος οἵεται εἴναι δίκαιος; εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος. 3 μὴ πιολὺς ἐν ρήμασι γίνου, οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι· 4 μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἀμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ. 5 ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ Κύριος λαλήσαι πρός σε, καὶ ἀνοίξει χείλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ; 6 εἴτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας, ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατά σέ· καὶ τότε γνώσῃ ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὃν ἡμάρτηκας. 7 ἢ ἵχνος Κυρίου εὑρήσεις ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου, ἀνέποίησεν ὁ Παντοκράτωρ; 8 ὑψηλὸς ὁ οὐρανός, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου τί οἶδας; 9 ἢ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ εὔρους θαλάσσης; 10 ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας; 11 αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἴδων δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται. 12 ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις, βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἵσα ὄνω ἐρημίτη. 13 εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν, 14 εἰ ἄνομόν τί ἐστιν ἐν χερσί σου,

πόρρω ποίησον αύτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω. 15 οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὕσπερ ὕδωρ καθαρόν, ἐκδύση δὲ ρύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς· 16 καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὕσπερ κῦμα παρελθὸν καὶ οὐ πτοηθήσῃ. 17 ἡ δὲ εὔχή σου ὕσπερ ἔωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή· 18 πεποιθώς τε ἔση ὅτι ἔστι σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰρήνη. 19 ἡσυχάσεις γάρ, καὶ οὐ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται. 20 σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια, ὄφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται.

Κεφάλαιο 12

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει· 2 εἴτα ὑμεῖς ἔστε ἀνθρωποι· ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία. 3 κάμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἔστι· 4 δίκαιος γὰρ ἀνήρ καὶ ἄμεμπτος ἔγεννηθη εἰς χλεύασμα· 5 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἥτοιμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὧν ἀθῶος ἔσεσθαι, 6 ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται. 7 ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τετράποδα ἔάν σοι εἴπωσι, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἔάν σοι ἀπαγγείλωσιν· 8 ἐκδιήγησαι γῇ, ἔάν σοι φράσῃ, καὶ ἔξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης. 9 τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα; 10 εὶ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου; 11 οὗς μὲν γὰρ ρήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῆτα γεύεται. 12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη. 13 παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις. 14 ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει; ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει; 15 ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐὰν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας. 16 παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ισχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις. 17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἔξεστησε. 18 καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους καὶ περιέδησε ζώνη ὁσφύας αὐτῶν. 19 ἔξαποστέλλων ιερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε. 20 διαλλάσσων χείλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω. 21 ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ταπεινοὺς δὲ ἵασατο. 22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου. 23 πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά, καταστρωνύμων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά. 24 διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς, ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ, ἢ οὐκ ἤδεισαν. 25 ψηλαφήσαισαν σκότος καὶ μὴ φῶς, πλανηθείσαν δὲ ὕσπερ ὁ μεθύων.

Κεφάλαιο 13

ΙΔΟΥ ταῦτα ἔώρακέ μου ὁ ὄφθαλμὸς καὶ ἀκήκοέ μου τὸ οὗς· 2 καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἴμι ὑμῶν. 3 οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς Κύριον λαλήσω, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται. 4 ὑμεῖς δέ ἔστε ιατροὶ ἄδικοι καὶ ιαταὶ κακῶν πάντες. 5 εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν. 6 ἀκούσατε ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε. 7 πότερον οὐκ ἐναντι Κυρίου λαλεῖτε, ἐναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον; 8 ἢ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε. 9 καλόν γε, ἐὰν ἔξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ, 10 οὐθὲν ἥττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσεσθε, 11 πότερον οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς, φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν; 12 ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἵσα σπιδῶ, τὸ δὲ σῶμα πήλινον. 13 κωφεύσατε, ίνα λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ 14 ἀναλαβῶν

τὰς σάρκας μου τοῖς ὄδοιςι, ψυχὴν δέ μου θῆσω ἐν χειρί. 15 ἐάν με χειρώσηται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἥρκται, ἢ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ· 16 καὶ τοῦτο μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γάρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται. 17 ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ρήματά μου, ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων. 18 ἵδοὺ ἔγῳ ἔγγυς εἴμι τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἔγῳ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι· 19 τίς γάρ ἔστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω; 20 δυοῖν δέ μοι χρήσῃ· τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι. 21 τὴν χεῖρα ἀπ' ἔμοι ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπλησσέτω. 22 εἴτα καλέσεις, ἔγῳ δέ σοι ὑπακούσομαι· ἢ λαλήσεις, ἔγῳ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν. 23 πόσαι εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι μου; δίδαξόν με τίνες εἰσί. 24 διατί ἀπ' ἔμοι κρύπτη, ἡγησαι δέ με ὑπεναντίον σοι; 25 ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι; 26 ὅτι κατέγραψας κατ' ἔμοι κακά, περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἀμαρτίας, 27 ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ρίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου· 28 δὲ παλαιοῦται ἵσα ἀσκῷ ἢ ὕσπερ ἴματιον σητόβρωτον.

Κεφάλαιο 14

ΒΡΟΤΟΣ γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὄργης 2 ἢ ὕσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἔξεπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὕσπερ σκιὰ καὶ οὐ μὴ στῇ. 3 οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου; 4 τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ρύπου; ἀλλ' οὐθείς, 5 ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ· εἰς χρόνον ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ. 6 ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ καὶ εὔδοκήσῃ τὸν βίον ὕσπερ ὁ μισθωτός. 7 ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς· ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει, καὶ ὁ ράδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλίπῃ. 8 ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἢ ρίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ, 9 ἀπὸ ὁσμῆς ὕδατος ἀνθῆσει, ποιήσει δὲ θερισμὸν ὕσπερ νεόφυτον. 10 ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὠχετο, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκέτι ἔστι· 11 χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἔξηράνθη· 12 ἀνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ, ἔως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρραφῇ· καὶ οὐκ ἔξυπνισθήσονται ἔξι ὕπνου αὐτῶν. 13 εἰ γὰρ ὅφελον ἐν ἄδη με ἐφύλαξας, ἔκρυψας δέ με ἔως ἂν παύσηται σου ἡ ὄργη καὶ τάξη μοι χρόνον, ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ· 14 ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἀνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ· ὑπομενῷ ἔως ἂν πάλιν γένωμαι. 15 εἴτα καλέσεις, ἔγῳ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ. 16 ἡρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἀμαρτιῶν μου· 17 ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλλαντίῳ, ἐπεσημήνω δέ, εἴ τι ἄκρων παρέβην. 18 καὶ πλὴν ὅρος πῖπτον διαπεσεῖται, καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. 19 λίθους ἔλεαναν ὕδατα, καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς· καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας. 20 ὕσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ὠχετο· ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ ἔξαπέστειλας· 21 πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν, ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται· 22 ἀλλ' ἡ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἥλγησαν, ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

Κεφάλαιο 15

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης λέγει· 2 πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα καὶ ἐνέπλησε πόνον γαστρὸς 3 ἐλέγχων ἐν ρήμασιν, οἵς οὐ δεῖ,

καὶ ἐν λόγοις, οἵς οὐδὲν ὅφελος; 4 οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ ρήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ Κυρίου; 5 ἔνοχος εἰς ρήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ρήματα δυναστῶν. 6 ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγώ, τὰ δὲ χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσί σου· 7 τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης; 8 ἢ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας, ἢ συμβούλω σοι ἔχρησατο ὁ Θεός, εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία; 9 τί γὰρ οἴδας, δὲ οὐκ οἶδαμεν; ἢ τί συνίεις σύ, δὲ οὐ καὶ ἡμεῖς; 10 καὶ γε πρεσβύτης καί γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις. 11 ὀλίγα ὡν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας. 12 τί ἐτόλμησεν ἢ καρδία σου, ἢ τί ὑπένεγκαν οἱ ὄφθαλμοί σου; 13 ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι Κυρίου, ἔξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ρήματα τοιαῦτα. 14 τίς γὰρ ὡν βροτός, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος, ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός; 15 εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει, ούρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἔναντίον αὐτοῦ; 16 ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνήρ, πίνων ἀδικίας ἵσα ποτῷ· 17 ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουε μου· ἂ δὴ ἐώρακα, ἀναγγελῶ σοι, 18 ἂ σοφοὶ ἐροῦσι καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες αὐτῶν· 19 αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς. 20 πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη, 21 ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὥστιν αὐτοῦ· ὅταν δοκῇ ἡδη εἰρηνεύειν, ἔχει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. 22 μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους· ἔντεταλται γὰρ ἡδη εἰς χεῖρας σιδήρου, 23 κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν· οἴδε δὲ ἐν ἔαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα. ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει, 24 ἀνάγκη δὲ καὶ θλῖψις αὐτὸν καθέξει ὕσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων. 25 ὅτι ἡρκε χεῖρας ἔναντίον τοῦ Κυρίου, ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν, 26 ἔδραμε δὲ ἔναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ, 27 ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων. 28 αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐρήμους, εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους· ἂ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται. 29 οὕτε μὴ πλουτισθῆ, οὕτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα, οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιὰν 30 οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος. τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος. 31 μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ· 32 ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ράδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ· 33 τρυγηθείη δὲ ὡς ὅμβραξ πρὸς ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας. 34 μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος, πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν. 35 ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται ὄδύνας, ἀποβήσεται δὲ ἔαυτῷ κενά, ἢ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

Κεφάλαιο 16

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει· 2 ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά, παρακλήτορες κακῶν πάντες. 3 τί γάρ; μὴ τάξις ἔστι ρήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλήσει σοι, ὅτι ἀποκρίνῃ; 4 κάγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω, εἰς ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς· εἴτ' ἔναλοῦμαι ὑμῖν ρήμασι, κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλήν· 5 εἴη δὲ ἴσχὺς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι. 6 ἐὰν γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα· ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι; 7 νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκε, μωρόν, σεσηπότα, 8 καὶ ἐπελάβου μου, εἰς μαρτύριον ἐγενήθη· καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη. 9 ὄργῃ χρησάμενος κατέβαλέ με, ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὄδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσεν. 10 ἀκίσιν ὄφθαλμῶν ἐνήλατο, ὀξεῖ ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὅμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί· 11 παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψε με. 12 εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με, λαβών με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὕσπερ

σκοπόν. 13 ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου, οὐ φειδόμενοι ἔξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολήν μου· 14 κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον πρός με δυνάμενοι. 15 σάκκον ἔρραψαν ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη. 16 ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά. 17 ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσί μου, εὔχὴ δέ μου καθαρά. 18 γῆ, μὴ ἐπικαλύψῃ ἐφ' αἴματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου. 19 καὶ νῦν ἴδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις. 20 ἀφίκοιτο μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός. 21 εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου καὶ υἱῷ ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ. 22 ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκασιν, ὃδῷ δέ, ἡ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

Κεφάλαιο 17

ΟΛΕΚΟΜΑΙ πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω. 2 λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσας; 3 ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι. τίς ἐστιν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω. 4 ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς. 5 τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας, ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν. 6 ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην· 7 πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὄργης οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων. 8 θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη. 9 σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὀδόν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος. 10 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε, καὶ δεῦτε δῆ, οὐ γὰρ εύρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές. 11 αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, ἐράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου. 12 νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους· 13 ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ἄδης μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωται μου ἡ στρωμνή. 14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν. 15 ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς; ἡ τὰ ἀγαθά μου ὄψομαι; 16 ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσομαι, ἡ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

Κεφάλαιο 18

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει· 2 μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν. 3 διατὶ δὲ ὡσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου; 4 κέχρηταί σοι ὄργη· τί γάρ; ἐὰν σὺ ἀποθάνης, ἀοίκητος ἡ ὑπὸ οὐρανόν; ἡ καταστραφήσεται ὅρη ἐκ θεμελίων; 5 καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ· 6 τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται. 7 θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. 8 ἐμβέβληται δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη. 9 ἐλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας. 10 κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων. 11 κύκλω ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι, πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἐλθοισαν 12 ἐν λιμῷ στενῷ. πτῶμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἔξαισιον. 13 βρωθείσαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν, κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα θάνατος. 14 ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἵασις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτίᾳ βασιλικῆ. 15 κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείω. 16 ὑποκάτωθεν αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ. 17 τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω. 18 ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς

σκότος. 19 οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπὸ οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ, 20 ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἔτεροι. ἐπ' αὐτῷ ἔστεναξαν ἔσχατοι, πρώτους δὲ ἔσχε θαῦμα. 21 οὗτοί εἰσιν οἱ οἶκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τὸν Κύριον.

Κεφάλαιο 19

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἱὼβ λέγει· 2 ἔως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου καὶ καθαιρεῖτέ με λόγοις; γνῶτε μόνον ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ με οὕτως· 3 καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι. 4 ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος λαλῆσαι ρήματα, ἂν οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ρήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ. 5 ἔτα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, ἐνάλλεσθε δέ μοι ὄνείδει. 6 γνῶτε οὖν ὅτι Κύριός ἔστιν ὁ ταράξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὑψωσεν. 7 ἵδοὺ γελῶ ὄνείδει καὶ οὐ λαλήσω· κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα. 8 κύκλῳ περιωκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ, ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο. 9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἔξεδυσεν, ἀφεῖλε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου. 10 διέσπασέ με κύκλῳ καὶ ὠχόμην· ἔξεκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου. 11 δεινῶς δέ μοι ὄργῃ ἐχρήσατο, ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἔχθρον. 12 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἥλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσαν ἐγκάθετοι. 13 ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ· φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν. 14 οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου. 15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τέ μου, ἀλλογενῆς ἥμην ἐναντίον αὐτῶν. 16 θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε· στόμα δέ μου ἐδέετο. 17 καὶ ἱκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκαλούμην δὲ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου· 18 οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνα με ἀπεποιήσαντο· ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν. 19 ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με· οὓς δὴ ἡγαπήκειν, ἐπανέστησάν μοι. 20 ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὄστα μου ἐν ὄδοισιν ἔχεται. 21 ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὡς φίλοι, χεὶρ γὰρ Κυρίου ἢ ἀψαμένη μού ἔστι. 22 διατί με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος; ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε; 23 τίς γὰρ ἀν δοίη γραφῆναι τὰ ρήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα; 24 ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι; 25 οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἔστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς, 26 ἀναστῆσει δὲ τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτα μοι συντελέσθη, 27 ἀλλὰ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἀλλὰ ὁ ὄφθαλμός μου ἐώρακε καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δέ μοι συντετέλεσθαι ἐν κόλπῳ. 28 εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε· τί ἐροῦμεν ἐναντὶ αὐτοῦ; καὶ ρίζαν λόγου εὔρησομεν ἐν αὐτῷ· 29 εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται, καὶ τότε γνώσονται ποῦ ἔστιν αὐτῶν ἢ ὕλη.

Κεφάλαιο 20

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος λέγει· 2 οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ. 3 παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεται μοι. 4 μὴ ταῦτα ἔγνως ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; 5 εὑφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτῶμα ἔξαισιον, χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια, 6 ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται· 7 ὅταν γὰρ δοκῇ ἡδη κατεστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται· οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐροῦσι· ποῦ ἔστιν; 8 ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὔρεθῇ, ἔπτη

δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν. 9 ὄφθαλμὸς παρέβλεψε καὶ οὐ προσθήσει, καὶ οὐκέτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ. 10 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν ἡττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας. 11 ὅστὰ αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται. 12 ἐὰν γλυκανθῆ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ· 13 οὐ φείσεται αὐτῆς καὶ οὐκ ἔγκαταλείψει αὐτὴν καὶ συνάξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ, 14 καὶ οὐ μὴ δυνηθῆ βοηθῆσαι ἔαυτῷ· χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ. 15 πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἔξεμεθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἔξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος, 16 θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὅφεως. 17 μὴ ᾧδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου. 18 εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασε, πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γεύσεται, ὥσπερ στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος· 19 πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασε, δίαιταν δὲ ἥρπασε, καὶ οὐκ ἔστησεν. 20 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. 21 οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθά. 22 ὅταν δὲ δοκῇ ἥδη πεπληρῶσθαι, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται. 23 εἴ πως πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστεῖλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὄργης, νύψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας· 24 καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἐκ χειρὸς σιδήρου, τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον· 25 διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἀστραπαὶ δὲ ἐν διαιταῖς αὐτοῦ· περιπατήσαισαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι, 26 πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι· κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον, κακώσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον. 27 ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῇ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ. 28 ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα ὄργης ἐπέλθοι αὐτῷ. 29 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

Κεφάλαιο 21

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει· 2 ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾧ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. 3 ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἴτ' οὐ καταγελάσετέ μου. 4 τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεγχις; ἢ διατί οὐ θυμωθήσομαι; 5 εἰσβλέψαντες εἰς ἔμεθαθαυμάσετε χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι· 6 ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα, ἔχουσι δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι. 7 διατί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ; 8 ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὄφθαλμοῖς. 9 οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσι, φόβοις δὲ οὐδαμοῦ, μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς. 10 ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὡμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλε. 11 μένουσε δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζουσιν 12 ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν καὶ εὑφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ. 13 συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν. 14 λέγει δὲ Κυρίω· ἀπόστα ἀπ' ἔμοι, ὄδοις σου εἰδέναι οὐ βούλομαι· 15 τί ἱκανός, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὡφέλεια, ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ; 16 ἐν χερσὶ γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθά, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾶ. 17 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὡδῖνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὄργης. 18 ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα ὑπ' ἀνέμου ἡ ὥσπερ κονιορτός, ὃν ὑφελετο λαῖλαψ. 19 ἐκλίποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται. 20 ᾧδοισαν οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἐαυτοῦ σφαγήν, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ διασωθείη· 21 ὅτι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν. 22 πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἔστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ; 23 οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης

αύτοῦ, ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν· 24 τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται. 25 ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγὼν οὐδὲν ἀγαθόν. 26 ὄμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρίᾳ δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν. 27 ὥστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τόλμη ἐπίκεισθε μοι· 28 ὥστε ἐρεῖτε· ποῦ ἐστιν οἴκος ἄρχοντος; καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν; 29 ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε· 30 ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός, εἰς ἡμέραν ὄργης αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. 31 τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; καὶ αὐτὸς ἐποίησε, τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ; 32 καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη καὶ ἐπὶ σωρῶν ἡγρύπνησεν. 33 ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, καὶ ὅπισα αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι. 34 πῶς δὲ παρακαλεῖτε με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

Κεφάλαιο 22

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης λέγει· 2 πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; 3 τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἀμεμπτος; ἡ ὠφέλεια, ὅτι ἀπλώσεις τὴν ὁδὸν σου; 4 ἡ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε, καὶ συνεισελεύσεται σοι εἰς κρίσιν; 5 πότερον οὐχ ἡ κακία σού ἐστι πολλή, ἀναρίθμητοι δὲ σού εἰσιν αἱ ἀμαρτίαι; 6 ἡνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διακενῆς, ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου· 7 οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινώντων ἐστέρησας ψωμόν· 8 ἐθαύμασας δέ τινων πρόσωπον, ὥκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. 9 χήρας δὲ ἔξαπέστειλας κενάς, ὀρφανοὺς δὲ ἐκάκωσας. 10 τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἔξαίσιος. 11 τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψε. 12 μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾶ; τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσε; 13 καὶ εἴπας· τί ἔγνω ὁ ἴσχυρός; ἡ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖ; 14 νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὄραθήσεται καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύεται. 15 μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἦν ἐπάτησαν ἄνδρες δίκαιοι, 16 οἱ συνελήφθησαν ἄωροι; ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν, 17 οἱ λέγοντες· Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἡ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ Παντοκράτωρ; 18 ὃς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ. 19 ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἀμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν. 20 εἰ μὴ ἡφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ. 21 γενοῦ δὴ σκληρός, ἐὰν ὑπομείνῃς· εἴτα ὁ καρπός σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς. 22 ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν καὶ ἀνάλαβε τὰ ρήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου. 23 ἐὰν δὲ ἐπιστραφῆς καὶ ταπεινώσῃς σεαυτὸν ἔναντι Κυρίου, πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαιτῆς σου ἄδικον. 24 θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ καὶ ὡς πέτρᾳ χειμάρρου Σωφίρ. 25 ἔσται οὖν σου ὁ Παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἔχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὕσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον. 26 εἴτα παρρησιασθήσῃ ἔναντίον Κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἵλαρῶς· 27 εὔξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεται σου, δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς· 28 ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὄδοῖς σου ἔσται φέγγος. 29 ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτόν, καὶ ἐρεῖς· ὑπερηφανεύσατο, καὶ κύφοντα ὄφθαλμοῖς σώσει. 30 ρύσεται ἀθῶν, καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσὶ σου.

Κεφάλαιο 23

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει· 2 καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγχίς ἐστι, καὶ ἡ χεὶρ

αύτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἔμῷ στεναγμῷ. 3 τίς δ' ἄρα γνοίη ὅτι εὔροιμι αὐτὸν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος; 4 εἴποιμι δὲ ἔμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαι ἐλέγχων· 5 γνοίην δὲ ίάματα, ἃ μοι ἔρεῖ, αἰσθοίμην δέ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ. 6 καὶ ἐν πολλῇ ἴσχυΐ ἐπελεύσεται μοι, εἴτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται· 7 ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἔξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου· 8 εἰς γὰρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί· τὰ δὲ ἐπ' ἔσχάτοις τί οἶδα; 9 ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον· περιβαλεῖ δεξιά, καὶ οὐκ ὄψεται. 10 εἴδε γὰρ ἥδη ὁδόν μου, διέκρινε δέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον. 11 ἔξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω 12 ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ρήματα αὐτοῦ. 13 εὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστιν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ; ὃ γὰρ αὐτὸς ἡθέλησε, καὶ ἐποίησε. 14 διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα, νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ. 15 ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· κατανοήσω καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ. 16 Κύριος δὲ ἔμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου, ὃ δὲ Παντοκράτωρ ἐσπούδασέ με. 17 οὐ γὰρ ἥδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος, πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

Κεφάλαιο 24

ΔΙΑΤΙ δὲ Κύριον ἔλαθον ὕραι, 2 ἀσεβεῖς δὲ ὅριον ὑπερέβησαν ποίμνιον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες; 3 ὑποζύγιον ὄρφανῶν ἀπήγαγον καὶ βοῦν χήρας ἡνεχύρασαν. 4 ἔξεκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅμοθυμαδὸν δὲ ἔκρύβησαν πραεῖς γῆς. 5 ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὅνοι ἐν ἀγρῷ ὑπὲρ ἐμοῦ ἔξελθόντες τὴν ἔαυτῶν τάξιν· ἥδυνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους. 6 ἀγρὸν πρὸ ὕρας οὐκ αὐτῶν ὅντα ἔθερισαν· ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο. 7 γυμνοὺς πολλοὺς ἔκοιμησαν ἄνευ ἰματίων, ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο. 8 ἀπὸ ψεκάδων ὄρέων ὑγραίνονται, παρὰ τὰ μὴ ἔχειν ἔαυτοὺς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο. 9 ἥρπασαν ὄρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν. 10 γυμνοὺς δὲ ἔκοιμησαν ἀδίκως, πεινώντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο. 11 ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ἥδεισαν. 12 οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἴδιων ἔξεβάλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μέγα. 13 αὐτὸς δὲ διατί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται; ἐπὶ γῆς ὅντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ἥδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν. 14 γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτης. 15 καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος λέγων· οὐ προνοήσει με ὀφθαλμός, καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο. 16 διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας· ἡμέρας ἐσφράγισαν ἔαυτούς, οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς. 17 ὅτι ὅμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωὶ σκιὰ θανάτου, ὅτι ἐπιγνώσεται τάραχος σκιᾶς θανάτου. 18 ἔλαφρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθείη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν 19 ἐπὶ γῆς ξηρά· ἀγκαλίδα γὰρ ὄρφανῶν ἥρπασαν. 20 εἴτε ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἀμαρτία, ὥσπερ δὲ ὄμιχλη δρόσου ἀφανῆς ἐγένετο· ἀποδοθείη δὲ αὐτῷ ἡ ἐπραξεῖ, συντριβείη δὲ πᾶς ἀδικος ἵσα ξύλω ἀνιάτω. 21 στεῖραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε καὶ γύναιον οὐκ ἡλέησε, 22 θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους. ἀναστὰς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἔαυτοῦ ζωῆς. 23 μαλακισθεὶς μὴ ἐλπιζέτω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσω· 24 πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὑψωμα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι ἢ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών. 25 εὶ δὲ μή, τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῆ με λέγειν καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ρήματά μου;

Κεφάλαιο 25

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει· 2 τί γὰρ προοίμιον ἡ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ; 3 μὴ γάρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἔστι παρέκλυσις πειραταῖς, ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ; 4 πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι Κυρίου; ἡ τίς ἀν ἀποκαθαρίσαι αὐτὸν γεννητὸς γυναικός; 5 εἰ σελήνη συντάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφαύσκει, ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἔναντίον αὐτοῦ. 6 ἔα δέ, ἄνθρωπος σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

Κεφάλαιο 26

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει· 2 τίνι πρόσκεισαι ἡ τίνι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον, οὐχ ὡς πολλὴ ἴσχὺς καὶ ὡς βραχίων κραταιός ἔστι; 3 τίνι συμβεβούλευσαί; οὐχ ὡς πᾶσα σοφία; τίνι ἐπακολουθήσεις; οὐχ ὡς μεγίστη δύναμις; 4 τίνι ἀνήγγειλας ρήματα; πνοὴ δὲ τίνος ἔστιν ἡ ἐλθοῦσα ἐκ σοῦ; 5 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ; 6 γυμνὸς ὁ ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ. 7 ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν, κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός· 8 δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ· 9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ. 10 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους. 11 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ ἔξεστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ. 12 ἴσχυΐς κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμῃ δὲ ἔστρωσε τὸ κῆτος· 13 κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν, προστάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποστάτην. 14 ἵδοὺ ταῦτα μέρη ὄδοι αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἱκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὅποτε ποιήσει;

Κεφάλαιο 27

ΕΤΙ δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ· 2 ζῆ ὁ Θεός, ὃς οὗτα με κέκρικε, καὶ ὁ Παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχήν. 3 ἡ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ρινί, 4 μὴ λαλήσειν τὰ χείλη μου ἄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄδικα 5 μή μοι εἴη δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι, ἔως ἀν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπολλάξω μου τὴν ἀκακίαν μου. 6 δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴν προῶμαι, οὐ γὰρ σύνοιδα ἔμαυτῷ ἄτοπα πράξας. 7 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν οἱ ἔχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων. 8 καὶ τίς γάρ ἔστιν ἐλπὶς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει; πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἄρα σωθήσεται; 9 ἡ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται ὁ Θεός; ἡ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης 10 μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ; ἡ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ, 11 ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἔστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἡ ἔστι παρὰ Παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι. 12 ἵδοὺ πάντες οἴδατε ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε. 13 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ Παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς. 14 ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσουσιν· 15 οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει. 16 ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον, ἵσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ χρυσίον, 17 ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν. 18 ἀπέβη δὲ οἱ οῖκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχη. 19 πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε, καὶ οὐκ ἔστι. 20 συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὄδύναι, νυκτὶ δὲ ὑφείλετο αὐτὸν γνόφος· 21 ἀναλήψεται δὲ αὐτὸν καύσων

καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. 22 καὶ ἐπιρρύψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται. 23 κροτήσει ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτοῦ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Κεφάλαιο 28

ΕΣΤΙ γὰρ ἀργυρίω τόπος, ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίου, ὅθεν διηθεῖται. 2 σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἵσα λίθῳ λατομεῖται. 3 τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἔξακριβάζεται, λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου. 4 διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἡσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν. 5 γῆ, ἐξ αὐτῆς ἔξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὥσει πῦρ. 6 τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ. 7 τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὄφθαλμὸς γυπός· 8 καὶ οὐκ ἐπάτησαν αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων. 9 ἐν ἀκροτόμῳ ἔξετεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε δὲ ἐκ ριζῶν ὅρη· 10 δίνας δὲ ποταμῶν διέρρηξε, πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδε μου ὁ ὄφθαλμός. 11 βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξε δὲ αὐτοῦ δύναμιν εἰς φῶς. 12 ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης; 13 οὐκ οἴδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴ εὑρεθῆ ἐν ἀνθρώποις. 14 ἄβυσσος εἴπεν· οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί· καὶ ἡ θάλασσα εἴπεν· οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. 15 οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς· 16 καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίω 'Ωφίρ, ἐν ὅνυχι τιμίᾳ καὶ σαπφείρῳ· 17 οὐκ ίσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ· 18 μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται, καὶ ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα· 19 οὐκ ίσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας, χρυσίω καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται. 20 ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς συνέσεως; 21 λέληθε πάντα ἀνθρωπον καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη· 22 ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἴπαν· ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος. 23 ὁ Θεὸς εὖ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν, αὐτὸς δὲ οἴδε τὸν τόπον αὐτῆς· 24 αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα, ἀ ἐποίησεν, 25 ἀνέμων σταθμὸν ὕδατος μέτρα· 26 ὅτι ἐποίησεν οὕτως, ίδων ἡρίθμησε καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνάς· 27 τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτήν, ἔτοιμάσας ἔξιχνίασεν. 28 εἴπε δὲ ἀνθρώπῳ· ίδοὺ ἡ θεοσέβειά ἔστι σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἔστιν ἐπιστήμῃ.

Κεφάλαιο 29

ΕΤΙ δὲ προσθεὶς 'Ιὼβ εἴπε τῷ προοιμίῳ· 2 τίς ἂν με θείη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν, ὃν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν; 3 ὃς ὅτε ηὔγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει· 4 ὅτε ἥμην ἐπιβρίθων ὁδούς, ὅτε ὁ Θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου· 5 ὅτε ἥμην ὑλώδης λίαν, κύκλω δέ μου οἱ παῖδες· 6 ὅτε ἔχεοντο αἱ ὁδοί μου βουτύρω, τὰ δὲ ὅρη μου ἔχεοντο γάλακτι· 7 ὅτε ἔξεπορευόμην ὅρθιος ἐν πόλει, ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος. 8 ίδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν· 9 ἀδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι. 10 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με, καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη· 11 ὅτι οὓς ἤκουσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὄφθαλμὸς δὲ ίδων με ἔξεκλινε· 12 διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ ὁρφανῷ, ὃ οὐκ ἦν βιηθός, ἐβοήθησα. 13 εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι, στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησε. 14 δικαιοσύνην δὲ ἐνδεδύκειν, ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἵσα

διπλοῖδι. 15 ὄφθαλμὸς ἡμην τυφλῶν, ποὺς δὲ χωλῶν. 16 ἐγὼ ἡμην πατὴρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἦν οὐκ ἥδειν ἔξιχνίασα· 17 συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων, ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἔξήρπασα. 18 εἴπα δέ· ἡ ἡλικία μου γηράσει ὕσπερ στέλεχος φοίνικος, πολὺν χρόνον βιώσω· 19 ἡ ρίζα διήνοικται ἐπὶ ὕδατος, καὶ δρόσος αὐλισθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου· 20 ἡ δόξα μου κενὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύεται. 21 ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ· 22 ἐπὶ τῷ ἐμῷ ρήματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅπόταν αὐτοῖς ἐλάλουν· 23 ὕσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετόν, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλιάν. 24 ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς, οὐ μὴ πιστεύσωσι, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν· 25 ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων καὶ κατεσκήνουν ὧσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις ὃν τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν.

Κεφάλαιο 30

ΝΥΝ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει ὡν ἔξουδένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν, οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων. 2 καὶ γε ἴσχὺς χειρῶν αὐτῶν ἵνατί μοι; ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. 3 ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος· οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἔχθες συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν, 4 οἱ περικυκλοῦντες ἄλιμα ἐπὶ ἡχοῦντι, οἵτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ, οἱ καὶ ρίζας ξύλων ἐμασσῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου. 5 ἐπανέστησάν μοι κλέπται, 6 ὡν οἱ οἰκοὶ αὐτῶν ἥσαν τρῶγλαι πετρῶν, 7 ἀνὰ μέσον εὐήχων βοήσονται· οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο, 8 ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. 9 νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγώ εἰμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν· 10 ἐβδελύξαντο δέ με ἀποστάντες μακρὰν ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον. 11 ἀνοίξας γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἔξαπέστειλαν. 12 ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἔξανέστησαν, πόδα αὐτῶν ἔξέτειναν καὶ ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν. 13 ἔξετρίβησαν τρίβοι μου, ἔξέδυσαν γάρ μου τὴν στολήν· βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με, 14 κέχρηται δέ μοι ὡς βούλεται, ἐν ὀδύναις πέφυρμαι. 15 ἐπιστρέφονταί μου αἱ ὀδύναι, ὥχετό μου ἡ ἐλπὶς ὕσπερ πνεῦμα καὶ ὕσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου. 16 καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή μου, ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν· 17 νυκτί δέ μου τὰ ὄστα συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυται. 18 ἐν πολλῇ ἴσχυΐ ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς, ὕσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχε με. 19 ἡγησαὶ δέ με ἵσα πηλῶ, ἐν γῇ καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς· 20 κέκραγα δὲ πρός σε καὶ οὐκ ἀκούεις μου, ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με· 21 ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ κραταιά με ἐμαστίγωσας· 22 ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις, καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας. 23 οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ· 24 εἰ γὰρ ὅφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθείς γε ἐτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο. 25 ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα, ἔστεναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις. 26 ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ίδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν. 27 ἡ κοιλία μου ἔξέζεσε καὶ οὐ σιωπήσεται, προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας. 28 στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς. 29 ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἐταῖρος δὲ στρουθῶν. 30 τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότωται μεγάλως, τὰ δὲ ὄστα μου ἀπὸ καύματος. 31 ἀπέβη δὲ είς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὃ δὲ ψαλμός μου είς κλαυθμὸν ἐμοί·

Κεφάλαιο 31

ΔΙΑΘΗΚΗΝ ἔθέμην τοῖς ὄφθαλμοῖς μου καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. 2 καὶ τί ἔμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων; 3 οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν; 4 οὐχὶ αὐτὸς ὅψεται ὁδόν μου καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἔξαριθμήσεται; 5 εἰ δὲ ἡμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον· 6 ἔσταμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίω, οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου. 7 εἰ ἔξεκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὄφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἡψάμην δώρων, 8 σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς. 9 εἰ ἔξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἐτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς, 10 ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἐτέρω, τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη· 11 θυμὸς γὰρ ὄργης ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναικα· 12 πῦρ γάρ ἔστι καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὗ δ' ἀν ἐπέλθῃ ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν. 13 εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἡ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρός με, 14 τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἔτασίν μου ποιῆται ὁ Κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν, τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι; 15 πότερον οὐχ ὡς καὶ ἔγῳ ἐγενόμην ἐν γαστρί, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ. 16 ἀδύνατοι δὲ χρείαν, ἦν ποτε εἶχον, οὐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν ὄφθαλμὸν οὐκ ἔξετηξα. 17 εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὄρφανῷ μετέδωκα· 18 ὅτι ἐκ νεότητός μου ἔξετρεφον ὡς πατήρ, καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὠδήγησα· 19 εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἡμφίασα αὐτόν, 20 ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἔθερμάνθησαν οἱ ὥμοι αὐτῶν· 21 εἰ ἐπῆρα ὄρφανῷ χεῖρα, πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν, 22 ἀποσταίη ἄρα ὁ ὥμος μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὃ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος συντριβείη. 23 φόβος γὰρ Κυρίου συνέσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω. 24 εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς χοῦν μου, εἰ δὲ καὶ λίθω πολυτελεῖ ἐπεποίθησα, 25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἔθέμην χεῖρά μου· 26 ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα ἐκλείποντα, σελήνην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἔστιν. 27 καὶ εἰ ἡπατήθη λάθρᾳ ἡ καρδία μου, εἰ δὲ χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα, 28 καὶ τοῦτο μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθείη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ Ὑψίστου. 29 εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρής ἐγενόμην πτώματι ἔχθρῶν μου καὶ εἴπεν ἡ καρδία μου· εὔγε, 30 ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου, θρυλληθείην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος. 31 εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἴπον αἱ θαράπαιναί μου· τίς ἀν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μοι χρηστοῦ ὄντος· 32 ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος, ἡ δὲ θύρα μοι παντὶ ἐλθόντι ἀνέῳκτο. 33 εἰ δὲ καὶ ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἀμαρτίαν μου, 34 οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ ἔξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἔξελθεῖν θύραν μοι κόλπω κενῷ, 35 τίς δώῃ ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν, συγγραφὴν δέ, ἦν εἶχον κατά τινος, 36 ἐπ' ὥμοις ἀν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον, 37 καὶ εἰ μὴ ρήξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου· 38 εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἔστεναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν, 39 εἰ δὲ καὶ τὴν ἴσχὺν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν Κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα, 40 ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἔξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος. καὶ ἐπαύσατο Ἱώβ ρήμασιν.

Κεφάλαιο 32

ΗΣΥΧΑΣΑΝ δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἱώβ, ἦν γὰρ Ἱώβ δίκαιος

ἐναντίον αύτῶν. 2 ὡργίσθη δὲ Ἐλιοὺς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ράμ τῆς Αὔσιτιδος χώρας· ὡργίσθη δὲ τῷ Ἰὼβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἔαυτὸν δίκαιον ἐναντίον Κυρίου. 3 καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὡργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἥδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰὼβ καὶ ἔθεντο αὐτὸν εῖναι ἀσεβῆ. 4 Ἐλιοὺς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰὼβ, ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις. 5 καὶ εἶδεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὄργῃ αὐτοῦ. 6 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βουζίτης εἶπε· νεώτερος μέν εἴμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δέ ἔστε πρεσβύτεροι· διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἔμαυτοῦ ἐπιστήμην. 7 εἶπα δὲ ὅτι οὐχ ὁ χρόνος ἔστιν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσι οἴδασι σοφίαν, 8 ἀλλὰ πνεῦμά ἔστιν ἐν βροτοῖς, πνοή δὲ Παντοκράτοράς ἔστιν ἡ διδάσκουσα· 9 οὐχ οἱ πολυχρόνιοι εἰσι σοφοί, οὐδὲ οἱ γέροντες οἴδασι κρίμα. 10 διὸ εἶπα· ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἂ οἴδα. 11 ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ρήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων, ἄχρις οὗ ἐτάσητε λόγους, 12 καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω. καὶ ἵδού οὐκ ἦν τῷ Ἰὼβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ρήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν, 13 ἵνα μὴ εἴπητε· εὔρομεν σοφίαν Κυρίων προσθέμενοι· 14 ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ρήματα. 15 ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους. 16 ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησαν· ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν. 17 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς λέγει· πάλιν λαλήσω· 18 πλήρης γάρ εἴμι ρημάτων, ὀλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός· 19 ἡ δὲ γαστήρ μου ὕσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος ἡ ὕσπερ φυσητήρ χαλκέως ἐρρηγώς. 20 λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χείλη· 21 ἀνθρωπὸν γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ· 22 οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δὲ μή, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

Κεφάλαιο 33

ΟΥ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον, Ἰὼβ, τὰ ρήματά μου καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου· 2 ἵδού γὰρ ἦνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου. 3 καθαρά μου ἡ καρδία ρήμασι, σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει. 4 πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με, πνοή δὲ Παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με. 5 ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα· ὑπόμεινον, στῇθι κατ' ἔμε καὶ ἐγὼ κατὰ σέ. 6 ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα. 7 οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβίσει, οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί. 8 πλὴν εἶπας ἐν ὡσί μου, φωνὴν ρημάτων σου ἀκήκοα, 9 διότι λέγεις· καθαρός είμι οὐχ ἀμαρτών, ἄμεμπτός είμι, οὐ γὰρ ἡνόμησα. 10 μέμψιν δὲ κατ' ἔμοι εὔρεν, ἥγηται δέ με ὕσπερ ὑπεναντίον· 11 ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξε δέ μου πάσας τὰς ὄδοις· 12 πῶς γὰρ λέγεις· δίκαιος είμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοε μου; αἰώνιος γάρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν. 13 λέγεις δέ· διατί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοε μου πᾶν ρῆμα; 14 ἐν γὰρ τῷ ἄπαξ λαλῆσαι ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ 15 ἐνύπνιον, ἡ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης. 16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων, ἐν εἴδεσι φόβου τοιούτοις αὐτοὺς ἔξεφόβησεν 17 ἀποστρέψαι ἀνθρωπὸν ἀπὸ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο. 18 ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ. 19 πάλιν δὲ ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης καὶ πλῆθος ὄστῶν αὐτοῦ ἐνάρκησε· 20 πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμήσει, 21 ἔως ἣν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὄστα αὐτοῦ κενά· 22 ἥγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδη. 23 ἐὰν ὡσι χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι, εἷς αὐτῶν οὐ μὴ

τρώση αύτόν· ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι πρὸς Κύριον, ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἔαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δεῖξῃ, 24 ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον, ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχου, τὰ δὲ ὅστα αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ· 25 ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις. 26 εὔξαμενος δὲ πρὸς Κύριον, καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται, εἰσελεύσεται προσώπῳ Ἰλαρῷ σὺν ἔξηγορίᾳ· ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην. 27 εἴτα τότε ἀπομέμψεται ἀνθρωπὸς αὐτὸς ἔαυτῷ λέγον· οἶα συνετέλουν καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέ με ὡν ἥμαρτον. 28 σῶσον ψυχήν μου τοῦ μὴ ἔλθειν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωή μου φῶς ὄψεται. 29 ἵδού ταῦτα πάντα ἐργάται ὁ ἴσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός. 30 καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. 31 ἐνωτίζου, Ἰώβ, καὶ ἀκουέ μου· κώφευσον, καὶ ἔγω εἰμι λαλήσω. 32 εὶ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· λάλησον, θέλω γὰρ δικαιωθῆναι σε. 33 εὶ μή, σὺ ἀκουσόν μου· κώφευσον καὶ διδάξω σε σοφίαν.

Κεφάλαιο 34

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰωάννης λέγει· 2 ἀκούσατέ μου, σοφοί· ἐπιστάμενοι, ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν· 3 ὅτι οὓς λόγους δοκιμάζει, καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν. 4 κρίσιν ἐλώμεθα ἔαυτοῖς, γνῶμεν ἀνὰ μέσον ἔαυτῶν ὅτι καλόν. 5 ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ· δίκαιός εἰμι, ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα, 6 ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας. 7 τίς ἀνήρ ὥσπερ Ἰώβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ, 8 οὐχ ἀμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας ἢ ὁδοῦ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν; 9 μὴ γὰρ εἴπης, ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρὸς καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ Κυρίου. 10 διό, συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου· μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι καὶ ἔναντι Παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον· 11 ἀλλὰ ἀποδιδοῦ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἔκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει αὐτόν. 12 οἵει δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα ποιήσειν; ἢ ὁ Παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν, ὃς ἐποίησε τὴν γῆν; 13 τίς δέ ἔστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα; 14 εὶ γὰρ βιούλοιτο συνέχειν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν, 15 τελευτήσει πᾶσα σάρξ ὁμοθυμαδόν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη. 16 εὶ δὲ μὴ νουθετῇ, ἀκουε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ρημάτων. 17 ἵδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὄλλοντα τοὺς πονηροὺς ὅντα αἰώνιον δίκαιον. 18 ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ· παρανομεῖς, ἀσεβέστατε, τοῖς ἄρχουσιν· 19 ὃς οὐκ ἐπησχύνθη πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν. 20 κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἔχρήσαντο γὰρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων. 21 αὐτὸς γὰρ ὄρατής ἔστιν ἔργων ἀνθρώπων, λέληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὡν πράσσουσιν, 22 οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα· 23 ὅτι οὐκ ἀπ' ἄνδρα θήσει ἔτι· 24 ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἔφορῷ ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· 25 ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται. 26 ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὄρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, 7 ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν 28 τοῦ ἐπαγγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται. 29 καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθνους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 βασιλεύων ἀνθρώπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ. 31 ὅτι πρὸς τὸν ἴσχυρὸν ὁ λέγων· εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω· 32 ἄνευ ἐμαυτοῦ ὄψομαι, σὺ δεῖξόν μοι, εὶ ἀδικίαν εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω. 33 μὴ παρὰ σοῦ ἀποτίσει αὐτήν; ὅτι ἀπώσῃ, ὅτι σὺ

ἐκλέξη, καὶ οὐκ ἔγω· καὶ τί ἔγνως, λάλησον. 34 διὸ συνετοὶ καρδίας ἔροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοε μου τὸ ρῆμα. 35 Ἰὼβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησε, τὰ ρήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ. 36 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε, Ἰὼβ, μὴ δῶς ἔτι ἀνταπόκρισιν, ὥσπερ οἱ ἄφρονες, 37 ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομίᾳ δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλούντων ρήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

Κεφάλαιο 35

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰελιοὺς λέγει· 2 τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἰς ὅτι εἶπας· δίκαιος εἰμι ἔναντι Κυρίου; 3 ἔγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶ φίλοις σου. 4 ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἴδε, κατάμαθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ. 5 εἰ ἡμαρτεῖς, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἡνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι; 7 ἐπεὶ δὲ οὕν δικαιος εἰ, τί δώσεις αὐτῷ; ἢ τί ἐκ χειρός σου λήψεται; 8 ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου. 9 ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράξονται, βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. 10 καὶ οὐκ εἴπε· ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσσων φυλακὰς νυκτερινάς, 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ; 12 ἐκεῖ κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν. 13 ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἴδειν ὁ Κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ Παντοκράτωρ 14 ὄρατής ἔστι τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα καὶ σώσει με. κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι, ὡς ἔστι. 15 καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὄργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα· 16 καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ρήματα βαρύνει.

Κεφάλαιο 36

ΠΡΟΣΘΕΙΣ δὲ ἔτι Ἰελιοὺς λέγει· 2 μεῖνόν με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γὰρ ἐν ἔμοι ἔστι λέξις. 3 ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακράν, ἔργοις δέ μου δίκαια ἔρω ἐπ' ἀληθείας 4 καὶ οὐκ ἄδικα ρήματα ἀδίκως συνιεῖς. 5 γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃ ταῦτα ἄκακον. δυνατὸς ἴσχυΐ καρδίας 6 ἀσεβῇ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. 7 οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νῖκος, καὶ ὑψωθήσονται. 8 καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας, 9 καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἴσχύσουσιν. 10 ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· καὶ εἴπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. 11 ἐὰν ἀκούσωσι καὶ δουλεύσωσι, συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὔπρεπείαις. 12 ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἰδέναι τὸν Κύριον καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν. 13 καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσι θυμόν· οὐ βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτούς. 14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων, 15 ἀνθ' ὧν ἔχθριψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον, κρίμα δὲ πράξων ἐκθήσει. 16 καὶ προσέτι ἡπάτησέ σε ἐκ στόματος ἔχθροῦ· ἄβυσσος, κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ κατέβη τράπεζά σου πλήρης πιότητος. 17 οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, 18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι' ἀσέβειαν δώρων, ὧν ἔδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις. 19 μή σε ἐκκλινάτω ἐκῶν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἴσχυν. 20 μὴ ἔξελκύσῃς τὴν νύκτα τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν· 21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοπα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἔξείλω ἀπὸ πτωχείας. 22 Ιδοὺ ὁ Ἱσχυρὸς κραταιώσει ἐν ἴσχυΐ αὐτοῦ· τίς γάρ ἔστι κατ' αὐτὸν δυνάστης; 23 τίς δέ ἔστιν ὁ ἔταζων αὐτοῦ τὰ

ἔργα; ἡ τίς ὁ εἰπών· ἔπραξεν ἄδικα; 24 μνήσθητι, ὅτι μεγάλα ἔστιν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὃν ἦρξαν ἄνδρες. 25 πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί. 26 ἵδού ὁ Ἰσχυρὸς πολύς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ἀριθμὸς ἔτῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπέραντος. 27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην· 28 ρυήσονται παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτων βροτῶν. 28α ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, οἵδασι δὲ κοίτης τάξιν. 28β ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἔξισταταί σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος; 29 καὶ ἐὰν συνῇ ἀπεκτάσεις νεφέλης, ἴσοτητα σκηνῆς αὐτοῦ, 30 ἵδού ἐκτενεῖ ἐπ’ αὐτὸν ἡδὼ καὶ ριζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν· 31 ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαούς, δῶσει τροφὴν τῷ ἴσχύοντι. 32 ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι. 33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ Κύριος, κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας.

Κεφάλαιο 37

ΚΑΙ ἀπὸ ταύτης ἔταράχθη ἡ καρδία μου καὶ ἀπερρύῃ ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. 2 ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὄργῃ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἔξελεύσεται. 3 ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς. 4 ὄπισω αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ, βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ. 5 βροντήσει ὁ Ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσιᾳ· ἐποίησε γὰρ μεγάλα ἂ οὐκ ἤδειμεν, 6 συντάσσων χιόνι· γίνου ἐπὶ γῆς, καὶ χειμῶν ὑετός, καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. 7 ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γνῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν. 8 εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης. 9 ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται ὄδύναι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος, 10 καὶ ἀπὸ πνοῆς Ἰσχυροῦ δῶσει πάγος, οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται· 11 καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη, διασκορπεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ. 12 καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει, ἐν θεεβουλαθώθ εἰς ἔργα αὐτῶν. πάντα ὅσα ἀν ἐντείληται αὐτοῖς, ταῦτα συντέτακται παρ’ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, 13 ἐὰν εἰς παιδείαν, ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐὰν εἰς ἔλεος εύρησει αὐτόν. 14 ἐνωτίζου ταῦτα, Ἰώβ· στῆθι νουθετούμενος δύναμιν Κυρίου. 15 οἴδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιήσας ἐκ σκότους. 16 ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἔξαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν. 17 σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμή, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. 18 στερεώσεις μετ’ αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, Ἰσχυραὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως. 19 διατί; δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ· καὶ παυσώμαθε πολλὰ λέγοντες. 20 μὴ βίβλος ἡ γραμματεύς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἐστηκὼς κατασιωπίσω; 21 πᾶσι δὲ οὐχ ὀρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὕσπερ τὸ παρ’ αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν. 22 ἀπὸ βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα· ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ Παντοκράτορος. 23 καὶ οὐχ εύρισκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ Ἰσχύᾳ αὐτοῦ· ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἵει ἐπακούειν αὐτόν; 24 διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

Κεφάλαιο 38

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι Ἰώβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν· 2 τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ρήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν; 3 ζῶσαι ὕσπερ ἀνὴρ τὴν ὄσφυν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι. 4 ποῦ ἡς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν. 5 τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἴδας; ἡ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ’

αύτῆς; 6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αύτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἔστιν ὁ βαλὰν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αύτῆς; 7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἥνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου. 8 ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αύτῆς ἐκπορευομένη. 9 ἐθέμην δὲ αύτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὅμιχλη δὲ αύτὴν ἐσπαργάνωσα. 10 ἐθέμην δὲ αύτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας. 11 εἶπα δὲ αύτῇ· μέχρι τούτου ἐλεύσῃ καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα. 12 ἦ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωΐνόν· ἐωσφόρος δὲ εἰδε τὴν ἔαυτοῦ τάξιν 13 ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αύτῆς; 14 ἦ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἐπλασας ζῶον καὶ λαλητὸν αύτὸν ἔθου ἐπ' Ι γῆς; 15 ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; 16 ἥλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; 17 ἀνοίγονταί δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἴδόντες σε ἐπτηξαν; 18 νενουθέτησαι δὲ τὸ εὔρος τῆς ὑπὸ οὐρανόν· ἀνάγγειλον δή μοι, πόση τίς ἔστι; 19 ἐν ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αύτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αύτῶν; 21 οἴδας ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς; 22 ἥλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐώρακας; 23 ἀπόκειται δέ σοι εἰς ὕραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης; 24 πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπὸ οὐρανόν; 25 τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ρύσιν, ὅδὸν δὲ κυδοιμῶν 26 τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν, οὗ οὐκ ἀνήρ, ἔρημον, οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αύτῃ, 27 τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης; 28 τίς ἔστιν ὑετοῦ πατήρ; τίς δέ ἔστιν ὁ τετοκὼς βώλους δρόσου, 29 ἐκ γαστρὸς δέ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν, 30 ἦ καταβαίνει ὕσπερ ὕδωρ ρέον; πρόσωπον ἀσεβοῦς τίς ἐπληξε; 31 συνηκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὡρίωνος ἥνοιξας; 32 ἦ διανοίξεις μαζουρῶθ ἐν καιρῷ αύτοῦ καὶ "Ἐσπερον ἐπὶ κόμης αύτοῦ ἄξεις αύτά; 33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπὸ οὐρανὸν ὄμοιθυμαδὸν γινόμενα; 34 καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακούσεται σου; 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται; ἔροῦσι δέ σοι· τί ἔστι; 36 τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην; 37 τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφίᾳ, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε; 38 κέχυται δὲ ὕσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αύτὸν ὕσπερ λίθῳ κύβον. 39 Θηρεύσεις δὲ λέουσι βοράν, ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπρήσεις; 40 δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αύτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὑλαις ἐνεδρεύοντες. 41 τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αύτοῦ πρὸς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι, τὰ σῆτα ζητοῦντες.

Κεφάλαιο 39

ΕΙ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, ἐφύλαξας δὲ ὡδῖνας ἐλάφων; 2 ἡρίθμησας δὲ μῆνας αύτῶν πλήρεις τοκετοῦ αύτῶν, ὡδῖνας δὲ αύτῶν ἔδυσας; 3 ἔξέθρεψας δὲ αύτῶν τὰ παιδία ἔξω φόβου; ὡδῖνας δὲ αύτῶν ἔξαποστελεῖς; 4 ἀπορρήξουσι τὰ τέκνα αύτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι· ἔξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αύτοῖς. 5 τίς δέ ἔστιν ὁ ἀφεὶς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον, δεσμοὺς δὲ αύτοῦ τίς ἔλυσεν; 6 ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αύτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αύτοῦ ἀλμυρίδα· 7 καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων, 8 κατασκέψεται ὅρη νομὴν αύτοῦ καὶ ὄπισω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ. 9 βουλήσεται δέ σοι μονόκερως δουλεῦσαι ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου; 10 δήσεις δὲ ἐν ἴμᾶσι ζυγὸν αύτοῦ ἢ ἐλκύσει σου αὔλακας ἐν πεδίῳ; 11 πέποιθας δὲ ἐπ' αύτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἴσχὺς αύτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αύτῷ τὰ ἔργα σου; 12 πιστεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν

σπόρον, εἰσοίσει δέ σου τὸν ἄλωνα; 13 πτέρυξ τερπομένων νεέλασσα, ἐὰν συλλάβῃ ἀσίδα καὶ νέσσα· 14 ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὡὰ αὐτῆς καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει 15 καὶ ἐπελάθετο ὅτι ποὺς σκορπιεῖ καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει· 16 ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα ἔαυτῆς, ὥστε μὴ ἔαυτήν, εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου· 17 ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς σοφίαν καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει. 18 κατὰ καιρὸν ἐν ὑψει ὑψώσει, καταγελάσεται ἵππου καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ. 19 ἡ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον; 20 περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν, δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμη; 21 ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾱͅ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἴσχυΐ· 22 συναντῶν βασιλεῖ καταγελᾶ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἀπὸ σιδήρου· 23 ἐπ' αὐτῷ γαυριᾱͅ τόξον καὶ μάχαιρα, 24 καὶ ὄργῃ ἀφανιεῖ τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ἔως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ· 25 σάλπιγγος δὲ σημαιινούσης λέγει· εὔγε. πόρρωθεν δὲ ὄσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ. 26 ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἱέραξ, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς νότον; 27 ἐπὶ δὲ σῶν προστάγματι ὑψοῦται ἀετός, γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεὶς αὐλίζεται 28 ἐπ' ἔξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφω; 29 ἐκεῖσε ὧν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι· 30 νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἴματι, οὗ δ' ἂν ὕσι τεθνεῶτες, παραχρῆμα εύρισκονται.

Κεφάλαιο 40

ΚΑΙ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ καὶ εἶπε· 2 μὴ κρίσιν μετὰ ἰκανοῦ ἐκκλινεῖ, ἐλέγχων δὲ Θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν; 3 ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ· 4 τί ἔτι ἔγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον, ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὧν; ἔγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου· 5 ἄπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω. 6 ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος εἶπε τῷ Ἰὼβ ἐκ τοῦ νέφους· 7 μή, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὄσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀπόκριναι· 8 μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα. οἵει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος; 9 ἢ βραχίων σοί ἔστι κατὰ τοῦ Κυρίου, ἢ φωνῇ κατ' αὐτὸν βροντᾶς; 10 ἀνάλαβε δὴ ὑψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφίσσαι. 11 ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὄργῃ, πάντα δὲ ὑβριστὴν ταπείνωσον· 12 ὑπερήφανον δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα, 13 κρύψον δὲ εἰς γῆν ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον· 14 ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιά σου σῶσαι. 15 ἀλλὰ δὴ ἵδοὺ θηρία παρά σοι, χόρτον ἵσα βουσὶν ἐσθίουσιν. 16 ἵδοὺ δὴ ἡ ἴσχὺς αὐτοῦ ἐπ' ὄσφύϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὄμφαλοῦ γαστρός· 17 ἔστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται· 18 αἱ πλευραὶ αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι, ἡ δὲ ράχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός. 19 τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου, πεποιημένον ἔγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὅρος ἀκρότομον ἐποίησε χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ. 21 ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον. 22 σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ραδάμνοις καὶ κλῶνες ἀγροῦ. 23 ἐὰν γένηται πλήμμυρα, οὐ μὴ αἰσθηθῇ· πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἱορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. 24 ἐν τῷ ὄφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν, ἐνσκολιεύόμενος τρήσει ρῆνα. 25 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ρῆνα αὐτοῦ; 26 εἰ δήσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελλίω δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; 27 λαλήσει δέ σοι δεήσει, ἵκετηρίᾳ μαλακῶς; 28 θήσεται δὲ μετὰ σοῦ διαθήκην; λήψη δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον; 29 παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὄρνέω ἢ δήσεις αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίω; 30 ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτὸν

Φοινίκων ἔθνη; 31 πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν οὐρᾶς αὐτοῦ καὶ ἐν πλοιοῖς ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ. 32 ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.

Κεφάλαιο 41

ΟΥΧ ἔώρακας αὐτόν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας; 2 οὐ δέδοικας ὅτι ἡτοίμασταί μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἔμοὶ ἀντιστάς; 3 ἡ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ ὑπομενεῖ, εἰ πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἔμή ἐστιν; 4 οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν, καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεῖσει τὸν ἵσον αὐτῷ. 5 τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἀν εἰσέλθοι; 6 πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλῳ ὄδόντων αὐτοῦ φόβος. 7 τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκεαι, σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμυρίτης λίθος· 8 εἴς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν· 9 ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται, συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν. 10 ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφαύσκεται φέγγος, οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος Ἔωσφόρου. 11 ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ὡς λαμπάδες καιόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ὡς ἐσχάραι πυρός. 12 ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων. 13 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀνθρακες, φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. 14 ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις, ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια. 15 σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται· καταχέει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται. 16 ἡ καρδία αὐτοῦ πέπιγεν ὡς λίθος, ἔστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος. 17 στραφέντος δὲ αὐτοῦ, φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις. 18 ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι, οὐδὲν μὴ ποιήσωσι δόρυ καὶ θώρακα· 19 ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν. 20 οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον, ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον· 21 ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι, καταγελᾶ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου. 22 ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὄξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος. 23 ἀναζεῖ τὴν ἀβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον, ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἔξαλειπτρον, 24 τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον· ἐλογίσατο ἀβυσσον εἰς περίπατον. 25 οὐκ ἐστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου· 26 πᾶν ὑψηλὸν ὄρα, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν.

Κεφάλαιο 42

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ· 2 οἵδια ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. 3 τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ρημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἂ οὐκ ἥδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἂ οὐκ ἐπιστάμην; 4 ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κάγῳ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον. 5 ἀκοήν μὲν ὡτὸς ἥκουσόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὄφθαλμός μου ἐώρακέ σε· 6 διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν καὶ ἐτάκην, ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν. 7 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ρήματα ταῦτα τῷ Ἰὼβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφάζ τῷ Θαιμανίτῃ· ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιον μου ἀληθὲς οὐδὲν ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰὼβ. 8 νῦν δὲ λάβετε ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριοὺς καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰὼβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εὶ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι· εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν, ἀπώλεσα ἀν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ

τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ. 9 ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος, καὶ ἔλυσε τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰώβ. 10 ὁ δὲ Κύριος ηὔξησε τὸν Ἰώβ· εὔξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν. ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰώβ εἰς διπλασιασμόν. 11 ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἥλθον πρὸς αὐτὸν καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος. ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦ καὶ ἀσήμου. 12 ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰώβ ἡ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἔξακισχίλιαι, ζεύγη βιῶν χίλια, ὅνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι. 13 γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς· 14 καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθαίας κέρας. 15 καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰώβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. 16 ἔζησε δὲ Ἰώβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα· καὶ εἶδεν Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν. 17 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. 17α γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν.

17β Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὔστιδι, ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. 17γ λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱόν, ὃ ὄνομα Ἐννών· ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητρός δὲ Βοσόρρας, ὃστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. 17δ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἑδώμ, ἢς καὶ αὐτὸς ἥρξε χώρας· πρῶτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβά· μετὰ δὲ Βαλὰκ Ἰωβὰβ ὁ καλούμενος Ἰώβ· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀσὼμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμῶν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαίμ. 17ε οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφὰζ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, Θαιμανῶν βασιλεύς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς.